

R. A. C.

EL NARRO

Periòdic setmanal,
satíric, humorístich
y de..... broma.

Direcció: Corró, 28
No's retornan els originals.

SORTIRÀ ELS DISSABTES

Un nombre 5 cèntims.

EL PONT DE LA RIERA per R. A. C.

- ¿Saps que fan NARRO aquets Senyors?
- No ho sé.
- Prenen midas pel pont.
- A nosaltres si que'ns la prenen la mida....

6 Febrer 1909

NOSTRE SALUDO

EL NARRO, al aparéixer per primera volta en l'esfera del palench periodístich, saluda á tots sos confreres locals, nacionals y extranjers, al ensemps que á tots sos conciutadans, de quins espera son favor, desitjantoshi bona salut y llarga vida, com desitja per sí mateix.

La Redacció.

Programa de EL NARRO

Constará de vuyt planes de text ilustrades am ninots, impreses am paper satinat blanch, forma plantada, tamany 21 per 35 quadretins, y tinta negra de la Casa Lorilleux.

Publicará articles, noveles, *puastias*, grabats, *historias*, drames, quentos per la quitxalla, anuncis, esqueles, y... tot quant se'ns envihi, puig que está destinat á ser órguen dels esperóns de literatura que ixen de Granollers, *vulgo* poetes.

Fará concursos am premis en metalich, regalará cupons amb obció á obres artistiques y literaries, objectes d'art, quadros al oli, etc., etc.

En aquest periódich, que no pertany á cap secta política ni rel-ligiosa, s'hi poden aixoplugar tots els joves que, sentint batre son cor per l'ideal de las lletras, es sentin inspirats de *quelque* lluminosa idea, poguentse *esbravar*, sempre que'n tinguin ganas y l'ospay de nostre periódich ens ho permeti.

Lo que volem.....

Nosaltres, els joves *amusants* de la vila, els joves d'empenta, els que ja desde petits, hem rendit culte a la literatura, hem aymat la filosofia, adorat la poética y conquistat las lletras, avuy volem donar una prova de lo que som y lo que valem moral y materialment.

Nosaltres, fills tots de l'houra y del treball, fervents aymants del progrés y de la llibertat, disposats sempre á sacrificar tot nostre esforç en bé y prosperitat de Granollers, volem demostrar devant del mon intelectual fins hont arriba nostre voluntat y amor patri!.....,

Volem jòh benvolguts paisans! que no s'ens tingui com fins are s'ens ha tingut: com á joves xorchs y coreats, com á joves morts ó endormisoats.

Capdevanters sempre de la creuada progressiva, no volem qu'avansi un pas més lo numerós exèrcit de l'ignorancia, protegit per l'inmens protectorat del analfabetisme, qui remassa y abasega gran part del jovent ensopit de nostre desgraciada plana vallesana.

Per xó, pera combátrer am tessó eix mortal enemich que brega pera derrotarnos y esclavisarnos sota son jou tirá d'oscurantisme, hem cregut convenient formar un núcleo de potent forsa, millor dit: un *Narro*, puig que essent lo primer, lo primer, y essent el *Narro* lo primer llibre d'ensenyansa, nosaltres comensem també amb EL NARRO á atacar las primeras fileras dels avispats centinellas y assalant los macissos murs de pedra, enderrocarem l'ignominios y colossal castell de l'ignorancia, ficsant

en lo montó més alt de las ruinas de sos enderrochs nostre gloriós penó, que es el de l'art, de l'industria y del progrés.

Fora son y ensopiment, oscurantismo é ignorancia. ¡Visca la patria! ¡Visca l'amor! ¡¡Viscan las lletras!!!

El Pare-Pedás de la Redacció.

Historia de actualidad

En la villa Enmascarada (Austria) existe una Sociedad recreativa cuyo título es «La Lámpara Mara..... villosa» y su principal objeto es bien definido en el reglamento.

No cabe duda que algunos señores (aplico la palabra señores, para que sepan de quienes se trata, pues todo el mundo les conoce), quieren se les califique de esta manera y desgraciadamente yo entiendo que no, puesto que alguno de ellos tira diariamente el carretón, que es su verdadera carrera: el otro deshace bujiás; el de más allá un *matador de Cés* y por último un célebre ex-policia:

Estos pajaritos, ese es el mejor calificativo, en una noche que no quiero acordarme, quisieron apartarse de los fines en que estaba basada la Sociedad.

Reuniéronse varios de ellos en un palco dando principio al juego de los naipes mientras estaba celebrándose una fiesta de sociedad:

El Vice-presidente de esta sociedad que es un hombre, digo hombre, chico de buenas cualidades, despues de haberse entrevistado con cuatro de sus compañeros ordenaron y mandaron momentáneamente la cesantia de aquellos infelices y desgraciados jóvenes por haberles encontrado infraganti.

Despues del fallo emitido por la Junta Directiva resultó que los infelices tenían la mar de razón en poder jugar á los prohibidos en el salón y los infelices resultaron ser los cinco de Junta que dieron tal disposición, porque con un solo mandato y un *bombón del Gran Capitán* los pobres corderitos que no tienen orientación fija obedecieron sin pérdida de tiempo el mandato de su superior.

Ya hicieron bastante en amonestarles, como si los pobres *jovencitos* de unos, 10 abriles el mayor, tuvieran que casarse.

Pedro de Aragón.

VOLANT

Hi há problemas que al resoldrers, determinan un regiramen ó cap-bussó en la manera de sér del mamífero número hu; él que avuy té el Mon plantejat en la gran pissarra de la Terra, (casi casi á punt de grillar) es el de «l'Aviació, navegació aërea» ó com si diguessim, *passejarse* de tauladas en amunt, mitjants aparatos *ad-hoc*; ab tanta seguretat, com si volessim una sinia... ¡dich!... com si volessim per las Ramblas de la Capital, á pata, acorassats, y rodejats de policia, urbanos, municipals y demás *secúritas-populi*.

Fins avuy, l'ofici aquest de *volar* l'exercian la major part d'animals ab alas..., certs angelets sense alas, d'ulls somniadors y llabis encesos en alas d'algun *esturnell*; en el gremi dels aficionats á *aixecarse*, s hi contan també *caixés-llestos* que á més dels elemens volatils, portan per tímó una cua daurada.... d'aquets *esport-mans* no hi há pas experiencia d'haverne caygut cap, si la cua resulta lo suficient llargueta per arrosegarhi algú advocat de la manega ample; de temps en temps, una qu'altre aureneta trista, s'enlayrava, refregant suaument els rónechs murs de Monastir ó Convent, casi sempre acompanyada d'alguna *rata-pinyada* de la casa....

Ans qu'els *aereoplans* fessin aixecar una palla á dos pams de terra, l'*Amor*, el *Parné* y la *Carne flaca*, han fet volar respectivament, molts *donas-enjogadas*, *granujas-vius* y parellas d'aucells de plumatje negra, aborrits del Mon y els seus vicis; pero no badant pas, sino fent funcionar las alas á duo, buscant més ample espay á sa frisansa *aëreo-Sportiva*.

D'avuy en devant si els contes ens surten bé y las eynas fan l'efecte que ns proposem; arrivarém, *volantment-parlant*, al nivell de l'*óliva-campanera*, procurant no puga dirse, *ja n'has begut oli*; (que molt bé podria succeir si per desgracia s'ens desmanagués un ala del aparato); recorrerém l'espay com l'aixerit gafarró, l'elegant papellona y las formigas-aladas que que tants serveys prestan á n'els que paran llassos, ens sostindrem dins l'atmósfera com las moscas tafaneras, las abellas butsinadoras y els mosquits-fibladors, vehiculs de la rasca (no de la que vos dono, sino de la que fá gratar); relliscarém frech á frech de las onadas com el *barat-volador*, que á més de volar es nadador, y á més de nadador es molt barato; que si s'arrivés á portar l'oli, fregintlo en cuina económica casi resultaria un peix de *egülo*; y per últim estarém á l'altura del mussol, que descontant las manias de serietat de burro, mi-

radas de reull y altres excessos de flauta, no obstant s'aguanta ensarinat com un ginjol, per fosca que fassi y encara que plo-gui.

La preponderancia de totes las bestias *volátiles*, *voladoras* y *volanderas*, sobre l'home, haurán desaparecut en absolut, quedant escorreguts y ensopits devant las nostras máquinas grandiosas, que describint zigs-zags espatarrants y atrevits farán la competencia al vent, com els mistos d'esca y ens tras-ladarem am velocitats vertiginosas, de l'un á l'altre Hemisfe-ri. ¡Adéu sabatés y ataconadors! no tocant els peus á terra amb unas mitjas una mica reforzadas dels talons podrem perfectament suprimir las vostras ferraduras incómodas y en-gorrosas planté d'unyerros, duricias y ulls de poll. ¡Abur! Companyas de la Mort..... ¡Ah!... de Ferrocarrils!... Ja no ens pentinareu am la facilitat que ho féyaul... Viatjarem com els coloms, las águilas y els serafins, sense las vostras empen-tas, ni las fortors d'olis minerals y carbó de pedra.....

En una paraula: la Historia, remarcant am forta grapa las diversas edats de l'Humanitat segons els invents més no-tables de cada Epoca, no cal pas negarho, la nostra quedarà senyalada eternament en mármols, bronzos y ferros la parau-la *Volant* y l'Alegoria següent: un parell d'alas grossas com catedrals que abrigarán dos edificis, un Manicomí y un Hos-pital; el primer notable pe'l gran devassall que de latigassos y dutxas s'haurá fet per tréurens la mania de volar y el segón célebre pe'l consúm inmens de mils cargassos d'árnica y aygua bórica pe'ls efectes consegüents..... perque, de volar, ja vo-larem!..... pero de macaduras, nafras y estamenyas!..... ¿Qué?..... ¡Passu!.....

Sha-si.

A vosaltres

¡Oh! nenas de Granollers!

Ni sou guapas ni sou lletjas
ni amables ni desdénnyosas
ni tampoch sou carinyósas...
pro seguim las vostras pechas.
Sou la mar de complauhentas
rialleras perque sí
prudentas... fins á desdí

pró teniu molt poch d'atentas.
Sou molt finas y *elegantes*
sabeu molt de distingí.
No deveu cabre'l *sagí*
quan podeu ballar am *guantes*.
Porteu polvos dels millors
cremas de las més finas
¡y que'n feu de jogarrinas
pera enganxar 'ls *senyors!*...

* * *
Donchs bé; nenas galanas
ilustradas perque sí

que sols llegiu *puastas*
 d'aquell savi, ¡quin sufrí!
 Are sí que se explicarme
 lo que may no he pogut:
 son efectes vostres *coses*
 d'aquells versos d'el *barbut*.
 Que retórica y poética
 deureu tení á n'el cervell
 y que noms y cosas raras
 n'haureu après..... d'éll!

Ara si que sereu sabias
 llegin coses d'un Nerón
 sereu sabias amb ulleras
 que veureu la fi del mon.
 Ploreu, ploreu ninetas
 que'l Gran Sabi ja n'es mort.
 Ell, el célebre poeta
 qui are, fá d'....escultor.

Pal-Pon

Glosari de Secó

Am quatre paraules vull dirte caríssim llegidor, lo que 'm proposo *fer y dir* en el «Glosari de secó». Vull glosar als homes y á les dones; á les coses y als cassos: als homes per sos defectes morals ó qualitats més ó menys artístiques, literaries ó científiques que tingan; á les dones per lo mateix dels homes, afeginti als defectes morals, els fisichs; á les coses per son art, embelliment ó utilitat práctica, y als cassos per lo que pugan tenir de transcendencia més ó menys interessant dintre la vida positiva. Tot aixó, sens anar'ho á cercar fóra d'aquí, nó; al dir homes, dones, coses y cassos, vull fer referencia solzement als homes, á les dones, á les coses y als cassos d'aquesta vila.

En el nombre próxim glosaré á un xicot intel·lectual —are está de moda aixó d'intel·lectual— molt conegut á Barcelona á Zaragoza, potser á Madrid y ben segur á casa seva, á n'el qui ja li he mapat la *fisómia*, per fóra fentli el perfil ab un llapis meravellós que van portarme els Reys, y per *dintre* ab un bisturí que no talla ni fa sanch, pro te la propietat de saber fer l'*atomia* de moltas coses y traslladarlas al paper blanch.

Aixó es lo que 'm proposo fer á n'aquesta secció y aixó serà la glosa del nombre vinent y las que anirán seguint si el llapis no se'm despunta ó el bisturí no se m'osca, am l'ajuda de Deu, permís de vostés y... si ganas no faltan. Amén.

Xena.

ACLARACIO

Sr. Director de EL NARRO.
 Molt Sr. nostre: Ab el respecte degut li demanem dongui cabuda á son periódich la següent

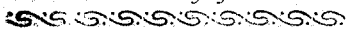
Els que suscriuhen socis cantants de la novella societat «Orfeo Esplet Granollerí»

han de fer constar que'ls que s'entretenen en fer correr que'n la Vetllada Benèfica donada pel «Casino de Granollers» lo dia 24 del mes passat, la nostra societat estava poch correcte ab els que hi prenían part, van del tot equivocats perque nosaltres comprenent lo qu' es una vetllada d'aquesta classe estabam mes que atents y l'escándol que'ns atribueixen á nosaltres el van promoure, segurament sens volguer, la comissió d'obsequis, composta de joves, tots socis del «Casino», al acompanyar á las senyoras damas que presidían la taula petitoria, á sos respectius puestos.

Feta aquesta aclaració y seguríssims de que serém creguts, ja que l'escándol succehi en una part ben oposada d'hont estabam assentats els firmants de la present, es despedeixen de vosté

Varis Socis.

Granollers 2-2-909.

Bombo y platets

La Companyia que actúa en lo teatre de «La Unión Liberal» y que dirigeix l'intelligent mestre y primer actor En Fabia Mercader, bé es pot dir que es una de las millors de l'escena dramática.

El diumenge passat ens donaren una *Mare* com no's podia demanar més, estant á gran

altura tots els artistes que hi prengueren part.

«El salto del torrente», fou molt ben interpretat y presentat am bastant ben adequat aparato, en la tarde del día de la Candèlera.

«Terra baixa» representada el dimecres, nit, no desmereixé en res de las anteriors.

Per avuy nit, y demá tarde, están anunciadas las obras «El cuchillo de plata» y «La Portera de la fabrica», respectivament.

—En el cinematógraf «Sala Edison» van exhibirse las millors y més grans cintes del mon cinematográfico.

Per demá y demá passat hi há anunciat un grandíós programa y amenisará las sessions del dissapte la orquesta «La Moderna» y las del diumenge el «Quinteto Artístico».

—El ball dona á favor de las víctimas d'Italia en la societat «La Alhambra», va ésser molt concorregut y animat.

La orquestra, com sempre armoniosa y ajustada, y el concurs de penas bonicas, superbo y embaumador.

La *toya* fou adquirida per 20 ptas. El ball de Rams, magnífich y lluidíssim.

En fi va ésser una festa molt galana y en ella 's recullhen 517 pessetas,

Un aplauso als organísadors.

Timbal.

Imp. Garrell.-Granollers.